

Anonimizirana verzija

Prijevod

C-221/24 – 1

Predmet C-221/24

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

22. ožujka 2024.

Sud koji je uputio zahtjev:

Svea hovrätt, Mark- och miljööverdomstolen (Švedska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

12. ožujka 2024.

Žalitelj:

Naturvårdsverket

Druga stranka u žalbenom postupku:

UQ

SVEA HOVRÄTT (Žalbeni
sud regije Svea, Švedska)

ZAPISNIK

[...]

[...]

12/03/2024

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

PREDMET

Oporaba u smislu Uredbe o pošiljkama otpada; zahtjev za prethodnu odluku Sudu Europske unije

POBIJANA ODLUKA

Presuda Nacka tingsrätt, mark- och miljödomstolen (Prvostupanijski sud u Nacki, vijeće za sporove o zemljištu i okolišu, Švedska) od 27. siječnja 2023. [...]

[...]

[...]

Na temelju podnesenog izvješća, Svea hovrätt, Mark- och miljööverdomstolen (Žalbeni sud za sporove o zemljištu i okolišu regije Svea) donosi sljedeću

ODLUKU [...]

1. Sudu Europske unije upućuje se priloženi zahtjev za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a [...].
2. Postupak se prekida dok Sud Europske unije ne donese odluku.

[...]

[...]

[...]

[...]

ZAHTEJEV ZA PRETHODNU ODLUKU

Sud koji je uputio zahtjev

- 3 Belgijska tijela su 29. rujna 2022. skenirala kontejner u Belgiji. Na temelju dobivenog prikaza utvrđeno je da su se u kontejneru nalazila, među ostalim, dva vozila, velika količina guma, dva motora i ostali predmeti.
- 4 Naturvårdsverket je 17. listopada 2022. pisano obavijestio osobu UQ da se kontejner smatra ispunjenim otpadom te da će biti vraćen u Švedsku. Osoba UQ pozvana je da se očituje namjerava li sadržaj kontejnera sama vratiti u Švedsku ili pak želi da Naturvårdsverket to učini na njezin trošak.
- 5 Osoba UQ izjasnila se Naturvårdsverketu i navela da se ne slaže s njegovim zaključkom da kontejner sadržava otpad. U pogledu njegova povrata istaknula je da nije sigurna može li sama vratiti kontejner u Švedsku te je zatražila da Naturvårdsverket to učini.
- 6 Osoba UQ nakon toga je zatražila da se kontejner pregleda kako bi se utvrdilo što od njegova sadržaja treba smatrati otpadom. Belgijska tijela su kontejner pregledala 1. prosinca 2022. te pritom iskrcala samo mali dio njegova sadržaja. Zaključila su da dva vozila, elektronički proizvodi i gume čine otpad, dio kojeg je opasan, te da je riječ o nezakonitoj pošiljci otpada u smislu Uredbe o pošiljkama otpada. Osoba UQ i dalje je tvrdila da odnosni predmeti nisu otpad.
- 7 Naturvårdsverket je potom odlučio da sadržaj kontejnera treba vratiti u Švedsku i preko njega ga zbrinuti na ekološki prihvatljiv način. Osoba UQ protiv te je odluke podnijela tužbu Nacka tingsrätt, Mark- och miljööverdomstolen (Prvostupanjski sud u Nacki, vijeće za sporove o zemljištu i okolišu). Taj je sud poništio odluku u dijelu u kojem je njome naloženo da se sadržaj kontejnera zbrine preko Naturvårdsverketa. U obrazloženju presude je naveo da je Naturvårdsverket svojom odlukom bez pravne osnove ograničio pravo vlasništva. Naturvårdsverket protiv te je presude podnio žalbu Svea hovrätt, Mark- och miljööverdomstolen (Žalbeni sud za sporove o zemljištu i okolišu regije Svea) [...]. Pred tim se sudom postavlja pitanje daje li Uredba o pošiljkama otpada Naturvårdsverketu pravo da oporabi vraćeni sadržaj kontejnera.

Postupak pred Naturvårdsverketom

- 8 Naturvårdsverket je 14. prosinca 2022. odlučio, među ostalim, da sadržaj kontejnera CMCU 4925067 treba vratiti u Švedsku i zbrinuti na ekološki prihvatljiv način preko Naturvårdsverketa u skladu s člankom 24. Uredbe o pošiljkama otpada. U toj je odluci usto predviđeno da će, u skladu s člankom 25. Uredbe o pošiljkama otpada, osoba UQ namiriti troškove koje Naturvårdsverket pretrpi zbog povrata i zbrinjavanja otpada.
- 9 U obrazloženju odluke navedeno je da se za kontejner smatra da sadržava otpad i opasan otpad. Usto je istaknuto da je odredište otpada bio Kamerun, u suprotnosti sa zabranom izvoza predviđenom u članku 36. Uredbe o pošiljkama otpada i

Uredbi (EZ) 1418/2007² te da nije izdana obavijest kao ni pisano odobrenje. Budući da je bila pošiljatelj kontejnera, osobu UQ smatralo se podnositeljem obavijesti u skladu s Uredbom o pošiljkama otpada. U odluci je usto navedeno da je osobi UQ omogućeno da sama vrati sadržaj kontejnera, ali da je ona odlučila to ne učiniti. Ona nije ni pružila nikakve dokaze o tome da će otpad, nakon njegova povrata, moći zbrinuti na ekološki i zdravstveno prihvatljiv način. Naturvårdsverket je stoga zaključio da osoba UQ ne može vratiti niti zbrinuti otpad iz kontejnera.

- 10 Prije povrata sadržaja kontejnera u Švedsku, Naturvårdsverket je izdao obavijest u skladu s člankom 24. [stavkom 2.] trećim podstavkom Uredbe o pošiljkama otpada, navevši sebe kao podnositelja obavijesti i osobu odgovornu za pošiljku. Kao primatelj otpada bilo je navedeno ovlašteno postrojenje za prihvaćanje otpada. U obavijesti je usto pisalo da će otpad biti poslan na uporabu. Nadležno belgijsko tijelo odobrilo je obavijest.
- 11 Sadržaj kontejnera potom je vraćen u Švedsku, to jest postrojenju za prihvaćanje otpada navedenom u obavijesti, te je tamo uskladišten u ime Naturvårdsverketa. Vraćenu robu usto je pregledalo nadzorno tijelo (Länsstyrelsen i Norrbottens län (Okružni upravni odbor Norrbottena, Švedska)), koje je zaključilo da ona čini mješoviti otpad, dio kojeg je opasan. Nadzorno tijelo složilo se sa zaključkom belgijskih tijela i Naturvårdsverketa da je riječ o neovlaštenoj pošiljci otpada te da otpad treba zbrinuti na ekološki prihvatljiv način.

Postupak pred Nacka tingsrätt, mark- och miljödomstolen (Prvostupanjski sud u Nacki, vijeće za zemljište i okoliš)

- 12 Osoba UQ podnijela je protiv odluke Naturvårdsverketa tužbu Nacka tingsrätt, mark- och miljödomstolen (Prvostupanjski sud u Nacki, vijeće za zemljište i okoliš). Taj je sud utvrdio da se odluku Naturvårdsverketa može shvatiti jedino na način da je njome naloženo da se osobi UQ njezina imovina oduzme te da se uporabi. Zaključio je da odluka Naturvårdsverketa, u dijelu u kojem se odnosi na uporabu imovine, čini ograničenje temeljnog prava na zaštitu vlasništva zajamčenog, među ostalim, Europskom konvencijom, a ograničenje takvog prava mora imati jasnu pravnu osnovu. Pored toga, utvrdio je da Naturvårdsverket nije mogao na temelju odredbi Uredbe o pošiljkama otpada odlučiti, protivno željama osobe UQ, da se njezina imovina nakon povrata u Švedsku uporabi u dijelu u kojem ju se smatralo otpadom. Prema mišljenju tog suda, odluka o uporabi otpada u vezi s Naturvårdsverketovim povratom robe u Švedsku mora imati jasnu pravnu osnovu, kakva ne postoji ni u Uredbi o pošiljkama otpada ni u nacionalnom pravu. On je stoga poništio odluku Naturvårdsverketa u dijelu u kojem se odnosila na zbrinjavanje sadržaja spremnika preko te agencije.

² Uredba Komisije (EZ) br. 1418/2007 od 29. studenoga 2007. o izvozu određenog otpada namijenjenog za uporabu navedenog u Prilogu III. ili III.A Uredbi (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća u određene zemlje na koje se ne primjenjuje Odluka OECD-a o kontroli prekograničnog kretanja otpada

Postupak pred Svea hovrätt, Mark- och miljööverdomstolen (Žalbeni sud za sporove o zemljištu i okolišu regije Svea)

- 13 Naturvårdsverket je protiv presude Nacka tingsrätt, mark- och miljödomstolen (Prvostupanjski sud u Nacki, vijeće za zemljište i okoliš) podnio žalbu Svea hovrätt, Mark- och miljööverdomstolen (Žalbeni sud za zemljište i okoliš regije Svea), zahtijevajući potvrdu svoje odluke. Naturvårdsverket usto od Svea hovrätt, Mark- och miljööverdomstolen (Žalbeni sud za sporove o zemljištu i okolišu regije Svea) traži da Sudu Europske unije (u daljnjem tekstu: Sud EU-a) uputi zahtjev za prethodnu odluku o tumačenju određenih odredbi Uredbe o pošiljkama otpada. Osoba UQ u cijelosti osporava navode Naturvårdsverketa.
- 14 Naturvårdsverket ukratko tvrdi sljedeće. Teško je vidjeti na koji način sustav prekograničnog kretanja otpada i uporabe nezakonitih prekograničnih pošiljki otpada može funkcionirati ako nadležno tijelo koje vraća otpad nema pravo osigurati uporabu ili zbrinjavanje vraćenog otpada. Prema mišljenju Naturvårdsverketa, za to postoji pravna osnova u Uredbi o pošiljkama otpada. Povrat nezakonite pošiljke otpada također je prekogranično kretanje otpada. U slučaju povrata otpada u smislu članka 24. stavka 2. točaka (a), (b) ili (c) Uredbe o pošiljkama otpada potrebno je, u skladu s trećim podstavkom tog članka, izdati novu obavijest o vraćanju pošiljke u zemlju polazišta iz zemlje u kojoj je pošiljka zaustavljena. Prema članku 4. točki 6. Uredbe o pošiljkama otpada, obavijest se mora odnositi na otpremu otpada s prvobitnog polazišta uključujući njegovu privremenu i neprivremenu uporabu ili odlaganje. U obavijesti moraju biti navedeni, među ostalim, pošiljatelj, primatelj, postrojenje koje će zbrinuti otpad i postupak zbrinjavanja otpada. Shodno tomu, prema mišljenju Naturvårdsverketa, pretpostavlja se da ono što se vraća čini otpad te da se otpad vraća radi uporabe ili odlaganja. Naturvårdsverket, kao nadležno tijelo, mora slijediti postupak predviđen u Unijinoj uredbi. Nije dokazano da osoba UQ može otpad u pošiljci zbrinuti na ekološki prihvatljiv način te u skladu s primjenjivim nacionalnim pravilima o gospodarenju otpadom. Osoba UQ navela je da je dobila naknadu za dio sadržaja u spremniku te da stoga želi dovršiti otpremu u Kamerun. Postoje naznake da ona namjerava ponovno izvesti sadržaj spremnika. S obzirom na to, Naturvårdsverket, kao nadležno tijelo, nadzorno tijelo i posjednik otpada, ne može otpad u pošiljci vratiti osobi UQ. Ako bi se članak 24. stavak 2. točke (a) do (c) Uredbe o pošiljkama otpada tumačilo i primjenjivalo na način koji je odredio Nacka tingsrätt, mark- och miljödomstolen (Prvostupanjski sud u Nacki, vijeće za zemljište i okoliš), članak 24. stavak 2. točka (d) Uredbe o pošiljkama otpada mogao bi tijelu polazišta poslužiti kao pravna osnova za uporabu otpada u zemlji polazišta ako izvoznik ne može prikladno zbrinuti otpad nakon njegova povrata. U takvim situacijama, nadležno tijelo polazišta, u ovom slučaju Naturvårdsverket, mora biti odgovorno, kao nadležno tijelo, nadzorno tijelo, posjednik otpada i podnositelj obavijesti o otpremi otpada, za osiguravanje zbrinjavanja i uporabe otpada.
- 15 Osoba UQ ukratko tvrdi sljedeće. Kako je Naturvårdsverket naveo, članak 24. stavak 2. treći i peti podstavak Uredbe o pošiljkama otpada nalaže da se u slučaju

povrata otpada izda nova obavijest o otpremi u skladu s člankom 4. Međutim, iz članka 4. točke 6. proizlazi da se obavijest o otpremi može odnositi na privremenu uporabu ili odlaganje otpada, ne nužno na konačno zbrinjavanje otpada. Točno je da je zatražila od Naturvårdsverketa da vrati otpad, ali ona nikad od tog tijela nije zatražila da osigura uporabu ili odlaganje otpada. Ako je Naturvårdsverket u obavijesti o povratnoj otpremi naveo da će osigurati uporabu ili odlaganje otpada, to prekoračuje ono na što je ona pristala te to tijelo nema pravo, protivno njezinim prigovorima, preuzeti vlasništvo nad imovinom. Nema pravne osnove za prijenos vlasništva nad imovinom s pojedinca na Naturvårdsverket. Razlog zbog kojeg nije mogla sama vratiti otpad bila je činjenica da je Naturvårdsverket, prema svemu sudeći bez ikakve pravne osnove, zahtijevao da se povratna otprema izvrši drukčije nego otprema u Belgiju. Ona može sama vratiti otpad i poslati ga na konačno zbrinjavanje na potpuno isti način kao Naturvårdsverket. Iako se imovinu trenutno smatra otpadom, nakon popravka ju se može klasificirati kao imovinu koja nije otpad. Riječ je o dvama vozilima u spremniku. Oba vozila imaju vrijednost na otvorenom tržištu te su prošla tehnički pregled; postoje i ugovori o njihovoj kupoprodaji te su izvršene uplate za njihovu kupnju. Gume su namjerno ispuhane kako se vozila ne bi pomicala u spremniku. Manji zabilježeni nedostaci još se mogu popraviti te je financijski opravdano to učiniti. Da je imala priliku ponovno dokazati da su vozila prošla tehnički pregled, da postoje ugovori o kupoprodaji, da je kupovna cijena plaćena te da nema drugih većih oštećenja, vozila se ne bi smatralo otpadom da su samostalno otpremljena. Primjedbe o vozilima su ograničene te činjenica da na jednom od njih postoji šteta od korozije ne znači da čini otpad. U slučaju da bi se vozila i nakon popravka smatralo otpadom, provela bi se njihova uporaba te bi ih ona sama zbrinula.

Pravo Europske unije

Uredba o pošiljkama otpada

- 16 Uredba o pošiljkama otpada primjenjuje se na, među ostalim, pošiljke otpada koje se izvoze iz Zajednice u treće zemlje ili su u provozu kroz Zajednicu na putu iz trećih zemalja i u te zemlje (vidjeti članak 1. stavak 2.).
- 17 Kod pošiljke porijeklom iz države članice, podnositelj obavijesti znači svaka fizička ili pravna osoba u nadležnosti te države članice koja namjerava izvršiti otpremu otpada ili namjerava dati da se izvrši otprema otpada i kojoj je dodijeljena obveza obavješćivanja prema redoslijedu utvrđenom u popisu (vidjeti članak 2. točku 15.).
- 18 Nadležno tijelo znači, kad se radi o državama članicama, tijelo koje je ta država članica odredila u skladu s člankom 53. (vidjeti članak 2. točku 18.).
- 19 Otprema znači, među ostalim, prijevoz otpada namijenjenog uporabi ili odlaganju koji se planira ili je u tijeku od jedne do druge države ili između jedne države i prekomorskih zemalja i područja ili drugih područja pod zaštitom te države (vidjeti članak 2. točku 34.).

- 20 Nezakonita pošiljka znači, među ostalim, svaka pošiljka otpada koja se otprema bez obavijesti svim relevantnim nadležnim tijelima prema Uredbi o pošiljkama otpada, bez odobrenja svih relevantnih nadležnih tijela prema toj uredbi, na način koji nije bitno naveden u obavijesti ili dokumentu o prometu ili na način koji završava oporabom ili odlaganjem suprotno međunarodnim pravilima ili pravilima Zajednice (vidjeti članak 2. točku 35.).
- 21 Pošiljke otpada namijenjene postupcima odlaganja ili oporabe podliježu postupku prethodne pisane obavijesti i odobrenja predviđenom odredbama glave II. Uredbe o pošiljkama otpada (vidjeti članak 3. stavak 1.).
- 22 Obavijest se daje podnošenjem obrasca obavijesti (Priloga I.A uredbi) i, prema potrebi, dokumenta o prometu (Prilog I.B uredbi) (vidjeti članak 4. stavak 1.). Obavijest se mora odnositi na otpremu otpada s prvobitnog polazišta uključujući privremenu i neprivremenu oporabu ili odlaganje otpada (vidjeti članak 4. stavak 6.).
- 23 Uredba o pošiljkama otpada predviđa obveze povrata u određenim situacijama (vidjeti poglavlje 4.). Kada je riječ o povratu u slučaju nezakonite otpreme, članak 24. stavak 2. drugi podstavak predviđa da, ako je za nezakonitu otpremu odgovoran podnositelj obavijesti, nadležno tijelo polazišta osigurava da predmetni otpad:
- (a) vrati *de facto* podnositelj obavijesti; ili, ako obavijest nije podnesena;
 - (b) vrati *de jure* podnositelj obavijesti; ili, ako to nije [izvedivo];
 - (c) vrati sâmo nadležno tijelo [polazišta] ili fizička ili pravna osoba u njegovo ime; ili, ako to nije izvedivo;
 - (d) na drugi način oporabi ili zbrine u državi odredišta ili polazišta sâmo nadležno tijelo polazišta ili fizička ili pravna osoba u njegovo ime; ili, ako to nije izvedivo;
 - (e) na drugi način oporabi ili zbrine u drugoj zemlji sâmo nadležno tijelo polazišta ili fizička ili pravna osoba u njegovo ime ako su sva relevantna nadležna tijela suglasna.

U slučajevima povrata koji se spominju u točkama (a), (b) i (c), podnosi se nova obavijest ako se nadležna tijela međusobno ne dogovore da je dobro obrazložen zahtjev prvog nadležnog tijela polazišta dostatan (vidjeti članak 24. stavak 2. treći podstavak). Novu obavijest podnosi osoba ili tijelo navedeno u točki (a), (b) ili (c) i u skladu s tim redosljedom (vidjeti članak 24. stavak 2. četvrti podstavak).

- 24 Kada je riječ o neslaganju o pitanjima klasifikacije, Ako se nadležna tijela polazišta i odredišta po pitanju razlike između otpada i neotpada ne mogu sporazumjeti o klasifikaciji, s predmetom prijevoza postupa se kao da je otpad. Time se ne dovodi u pitanje pravo države odredišta da s materijalom koji se

otprema postupa u skladu s vlastitim nacionalnim zakonodavstvom, nakon prispjeća tog otpremljenog materijala i ako je to zakonodavstvo usklađeno [s] [pravom] Zajednic[e] [ili] međunarodnim pravom (vidjeti članak 28.).

- 25 Države članice utvrđuju pravila o primjeni sankcija za povredu odredaba Uredbe o pošiljkama otpada i poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale njihovu provedbu (vidjeti članak 50. stavak 1.).

Europska konvencija o ljudskim pravima

- 26 Članak 1. Dodatnog protokola uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (u daljnjem tekstu: Europska konvencija) predviđa da svaka fizička ili pravna osoba ima pravo na mirno uživanje svojega vlasništva. Nikoga se ne smije lišiti njegova vlasništva, osim u javnom interesu, i to samo uz uvjete predviđene zakonom i općim načelima međunarodnoga prava. Prethodne odredbe, međutim, ni na koji način ne umanjuju pravo države da primijeni zakone koje smatra potrebnima da bi uredila upotrebu vlasništva u skladu s općim interesom ili za osiguravanje plaćanja poreza ili drugih doprinosa ili kazni.

Povelja Europske unije o temeljnim pravima

- 27 U skladu s člankom 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima [...], svatko ima pravo na vlasništvo nad svojom na zakonit način stečenom imovinom, koristiti je, njome raspolagati i ostaviti je u nasljedstvo. Vlasništvo nikome ne može biti oduzeto, osim u javnom interesu u slučajevima i pod uvjetima koje propisuje zakon, ako se pravodobno isplati pravična naknada za gubitak vlasništva. Uživanje prava vlasništva može biti uređeno zakonom u mjeri u kojoj je to potrebno radi općeg interesa.

Švedski zakonodavni okvir

- 28 Naturvårdsverket je nadležno tijelo u smislu članka 53. i korespondent u smislu članka 54. Uredbe o pošiljkama otpada (vidjeti poglavlje 8. članak 2. Avfallsförordningena [2020:614] (Pravilnik o otpadu) [2020:614]; u daljnjem tekstu: Avfallsförordningen)). Naturvårdsverket je na temelju Miljöbalkena (Zakonik o okolišu; u daljnjem tekstu: Miljöbalken) odgovoran za nadzor poštovanja Uredbe o pošiljkama otpada u području svoje nadležnosti (vidjeti poglavlje 2. članak 24. Miljötillynsförordningena (Pravilnik o nadzoru okoliša) [2011:13]; u daljnjem tekstu: Miljötillynsförordningen)).
- 29 Ako Naturvårdsverket, kao nadležno tijelo, dozna za slučaj koji se tiče pošiljke otpada koja je obuhvaćena područjem primjene Uredbe o pošiljkama otpada ili se bavi takvim slučajem, mora obavijestiti relevantni okružni upravni odbor i relevantno općinsko povjerenstvo koje djeluje u području zaštite zdravlja i okoliša (vidjeti poglavlje 8. članak 3. Avfallsförordningena). Kada je riječ o pošiljkama otpada na koje se primjenjuje Uredba o pošiljkama otpada, određeni okružni upravni odbori odgovorni su i za nadzor u određenim okruzima. Okružni upravni odbor pri provedbi nadzora mora surađivati s ostalim relevantnim okružnim

upravnim odborima, Obalnom stražom, Policijom i Carinskom upravom (vidjeti poglavlje 2. članak 28.a Miljötillynsförordningena). Nadalje, svaka općina, putem svojih povjerenstava, unutar općine nadzire, među ostalim, gospodarenje otpadom u skladu s poglavljem 15. Miljöbalkena (vidjeti poglavlje 26. članak 3. Miljöbalkena).

- 30 Nadzorno tijelo u pojedinačnom slučaju može donijeti odluke koje smatra potrebnima za provedbu Uredbe o pošiljkama otpada (vidjeti poglavlje 26. članak 9. Miljöbalkena te poglavlje 1. članak 4. i poglavlje 19. članak 10. Miljötillynsförordningena). U skladu s pripremnim aktima, takvom se odlukom može, primjerice, zabraniti izvoz ili naložiti dostava relevantnih informacija kao što su one koje zahtijeva Uredba o pošiljkama otpada ili one koje su potrebne da bi se ocijenila zakonitost pošiljke [...]
- 31 Nadzorno tijelo može odlučiti zadržati ili zbrinuti otpad ako je to potrebno da bi se osiguralo poštovanje zabrane predviđene Uredbom o pošiljkama otpada ili odluke donesene na temelju te uredbe (vidjeti poglavlje 26. članak 13.b Miljöbalkena).
- 32 Za nezakonitu otpremu može se izreći novčana kazna ili kazna zatvora u trajanju do dvije godine svakome tko, namjerno ili nepažnjom, otpad otpremi u suprotnosti s člancima Uredbe o pošiljkama otpada koji su relevantni u predmetnom slučaju (vidjeti poglavlje 29. članak 4.a Miljöbalkena). Za određene povrede Uredbe o pošiljkama otpada može se izreći ekološka novčana kazna (vidjeti poglavlje 11. članke 1. do 7. Förordninga [2012:259] om miljösanktionsavgifter (Pravilnik [2012:259] o kaznama za djela protiv okoliša)).
- 33 Policija ili državno odvjetništvo može zaplijeniti otpad u okolnostima predviđenima u poglavlju 27. Rättegångsbalkena (Zakonik o sudskom postupku; u daljnjem tekstu: Rättegångsbalken). Zaplijenjeni otpad može se predati na temelju sudskog postupka, osim ako je to očito nerazumno te je imovina bila predmet kaznenog djela, primjerice u smislu poglavlja 29. članka 4.a Miljöbalkena (vidjeti poglavlje 29. članak 12. Miljöbalkena). Tijelo koje skladišti otpad koji se razumno može smatrati predanim u skladu s poglavljem 29. člankom 12. Miljöbalkena te koji je zaplijenjen u skladu s poglavljem 27. Rättegångsbalkena može (1) odmah prodati otpad ako postoji opasnost od toga da će otpad biti uništen tijekom skladištenja, ako je skladištenje preskupo ili ako postoje drugi posebni razlozi te (2) uništiti otpad ako ga nije moguće prodati, ako se može pretpostaviti da će biti upotrijebljen u kriminalne svrhe ili ako postoje drugi razlozi zbog kojih nije prikladan za prodaju (vidjeti poglavlje 29. članak 12.a Miljöbalkena).

Nužnost prethodne odluke

- 34 U predmetnom se slučaju postavlja pitanje treba li nadležno tijelo polazišta koje je vratilo nezakonitu pošiljku otpada u skladu s člankom 24. stavkom 2. točkom (c) Uredbe o pošiljkama otpada i izdalo o tome prethodnu obavijest u skladu s trećim i četvrtim podstavkom tog članka smatrati posjednikom otpada te mora li odnosno

može li ono, u skladu s tom uredbom, ujedno oporabiti ili zbrinuti otpad unatoč protivljenju izvornog pošiljatelja.

- 35 Ako tijelo polazišta ima pravo oporabiti ili zbrinuti otpad u takvoj situaciji, postavlja se i pitanje je li takvo pravo u skladu sa zaštitom vlasništva jer članak 24. stavak 2. točka (c) ne predviđa izričito da se vlasniku otpada može oduzeti pravo vlasništva nad otpadom nakon njegova povrata.
- 36 Ukratko, Svea hovrätt, Mark- och miljööverdomstolen (Žalbeni sud za sporove o zemljištu i okolišu regije Svea) smatra da nije jasno, to jest da nije pojašnjeno, na koji način treba primjenjivati članak 24. stavak 2. u slučaju poput predmetnog. Kako bi donio presudu, Svea hovrätt, Mark- och miljööverdomstolen (Žalbeni sud za sporove o zemljištu i okolišu regije Svea) traži odgovore na sljedeća pitanja u pogledu tumačenja.

Zahtjev za prethodnu odluku

- 37 Svea hovrätt, Mark- och miljööverdomstolen (Žalbeni sud za sporove o zemljištu i okolišu regije Svea) upućuje Sudu EU-a sljedeća prethodna pitanja.
1. Ima li tijelo polazišta otpada u skladu s člankom 24. stavkom 2. točkom (c) Uredbe o pošiljkama otpada obvezu ili pravo oporabiti ili zbrinuti otpad nakon povrata ako u pogledu povratne pošiljke postoji obavijest i dokument o prometu u kojima je navedeno na koji način treba obrađivati otpad u zemlji odredišta?
 2. U kojim okolnostima tijelo polazišta može primijeniti članak 24. stavak 2. točku (d) radi uporabe ili zbrinjavanja otpada iz nezakonite pošiljke otpada u zemlji polazišta? Kakav je odnos između točaka (d) i (c); primjerice, mogu li se povrati uporaba/zbrinjavanje provesti na temelju zajedničke primjene tih točaka ili je primjena dane točke uvjetovana time da postupanje na temelju prethodne točke nije moguće?
 3. Ako se članak 24. stavak 2. Uredbe o pošiljkama otpada može tumačiti na način da nakon povrata tijelo polazišta ima potpunu ovlast njegova zbrinjavanja, čak i ako ga izvorni pošiljatelj želi otpad natrag, je li takvo tumačenje u skladu sa zaštitom vlasništva na temelju članka 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članka 1. Dodatnog protokola uz Europsku konvenciju?